[2020] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਨਿਮਯ ਸਾਹ

ਬਨਾਮ

ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ

(2011 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 211)

02 ਦਸੰਬਰ, 2020

[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਨ ਅਤੇ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860s.4984 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਧਾਰਾ.34 ਦਾਜ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ) ਨੂੰ ਪਤੀ ਅਤੇ ਸਹੁਰੇ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ , ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧੀ ਰਵੱਈਏ ਜਾਂ ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ, ਧਾਰਾ.498- ਏ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਫੜੇ ਗਏ: 1.1 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.10 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਂ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 10,000/-। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗਵਾਹ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.8 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.9, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਾਲੇ ਰਵੱਈਏ ਜਾਂ ਦਾਜ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਾਰਨ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਚਾਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਨੇ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 498-ਏ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 498-ਏ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 11.02.2010 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 17.09.2010 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਖ਼ਾਰਜ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪਾਰਸ 13-17||569- ਜੀ-ਐੱਚ; 570-ਏ-ਈ]

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2011 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 211

[2001 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ (SJ) ਨੰਬਰ 176 ਵਿੱਚ ਝਾਰਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਰਾਂਚੀ ਦੇ 11.02.2010 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ]

ਬ੍ਰਜ ਕਿਸ਼ੋਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਯਾਦਵ, ਕੁ. ਅਪਰਨਾ ਝਾਅ, ਰਾਜੀਵ ਸ਼ੰਕਰ ਦਿਵੇਦੀ, ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ, ਆਨੰਦੋ ਮੁਖਰਜੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਨੰਦ ਪਾਂਡੇਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਨ.ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲ 11.02.2010 ਨੂੰ ਝਾਰਖੰਡ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2001 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ (ਐਸ.ਜੇ.) ਨੰਬਰ 176 ਵਿੱਚ ਰਾਂਚੀ ਵਿਖੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਧੀਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 235/1998 ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਪਾਕੁਰ; 45/1998 ਮਿਤੀ 09.05.2001 ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 498-ਏ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨਿਮੇ ਸਾਹ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.3 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਗੋਰਾ ਸਾਹ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਪਤੀ ਗੋਰਾ ਸਾਹ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2, ਨਿਤਾਈ ਸਾਹ, ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. 3. ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਸ਼ਾ ਕੁਮਾਰੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਗੋਰਾ ਸਾਹ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 10,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦੇ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਗ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇਵੇਂਦਰ ਸਾਹ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 10) ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਵਿਦਾਈ ਰਸਮ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇਵੇਂਦਰ ਸਾਹ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 10) ਉਸਦੇ ਸਹੁਰੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਬੰਦ ਨਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੜਕੇ ਮੁੰਨਾ ਸਾਹ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 8) ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਪੇਕੇ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ।

4. ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.1, ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦਾ ਪਤੀ ਗੋਰਾ ਸਾਹ, 18.02.1998 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਪੇਕੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ। 20.02.1998 ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਲਈ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਇਕੱਲਾ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਪੈਕ ਕਰਕੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਠਿਕਾਣਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਵਾਪਿਸ ਨਾ ਆਈ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਆਖਿਰਕਾਰ ਉਸਦੀ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹਿਰ ਦੇ ਕੋਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਧਾਰਾ 109 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 304-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ।

5. ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 498-ਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 304-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ।

6. 09.05.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ:

ਦੋਸ਼ੀ	ਖਰਚੇ	ਵਾਕ
[1]। ਗੋਰਾ ਸਾਹ [ਏ-1]	ਐੱਸ. 304-ਬੀ/34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ	10 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ
	ਐੱਸ. 498-ਏ/34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ	3 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ
[2]। ਨਿਤੈ ਸਾਹ [ਏ-2]	ਐੱਸ. 498-ਏ/34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ	3 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ
[3]। ਨਿਮੇ ਸਾਹ [ਏ-3]	ਐਸ. 304-ਬੀ/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ	

7. ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਪਾਇਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

8. ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਨਿਮੇ ਸਾਹ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਪਤੀ ਗੋਰਾ ਸਾਹ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

10. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਮਕਾਲੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

11. ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ।

12. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਵਿਦਾਈ ਸਮਾਰੋਹ ਦੇ ਸਮੇਂ 10,000/-, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਾਜ ਲਈ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਸਾਹ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 7), ਮੁੰਨਾ ਸਾਹ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 8), ਚੰਪਾ ਦੇਵੀ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 9) ਅਤੇ ਦੇਵੇਂਦਰ ਸਾਹ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 10) ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

13. 13. ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਦੇਵੇਂਦਰ ਸਾਹ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 10) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਂ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 10,000/-। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਸਾਹ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ.7), ਮੁੰਨਾ ਸਾਹ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ.8) ਅਤੇ ਚੰਪਾ ਦੇਵੀ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ.9) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਮਯ ਸਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਲਏ ਬਿਨਾਂ,

ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

14. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਾਲੇ ਰਵੱਈਏ ਜਾਂ ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਸਾਹ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 7) ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਾਰਨ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾਜ

15. ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਪੰਚਾਨਨ ਸਾਹ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 2) ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਚਾਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਨੇ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

16. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 498- ਏ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 498-ਏ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

17. ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 11.02.2010 ਨੂੰ ਝਾਰਖੰਡ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2001 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ (ਐੱਸ.ਜੇ.) ਨੰਬਰ 176 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 17.09.2010 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਖ਼ਾਰਜ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

18. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ **ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ**

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

PALLAV THAKUR ADVOCATE